

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Per quid corpora Beatorum futura sint impassibilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Quaest. 4. De his qua ad Beatitudinem exiguntur. A. 6. Dub. 1. 2. 15

conueniens spiritui, nempe his imperfectionibus carens. Vt autem spiritui sit conueniens, requiritur inter cetera vt spiritui in motu & celeritate non obstat. Vnde requirit quandam facultatem penetrandi alia corpora vna cum spiritu, abfque vlla lafione, vel figura mutatione; quae facultas significatur a Doctoribus per dotem *Subtilitatis*. Itaque haec dos inter cetera hic insinuat ab Apostolo.

Durandus negat subtilitatem,

Confirmatur Primò, Nam omnes Doctores, praeter Durandum, admittunt corpus beatum habiturum hanc penetrandi facultatem: cum illam habuerit corpus Christi gloriosum, cui corpora beatorum erunt similia; iuxta illud ad Philip. 3. v. 21. *Reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae*. Atqui ob hanc facultatem merito corpus dicitur spiritale: quia proprium spirituum est posse omnia peruadere.

Ambros.

Confirmatur Secundo, Quia idem expressè docet D. Ambros. l. 10. in Lucam. *Per resurrectionis*, inquit, *corporea qualitate*, imperuia vsu clausa penetravit &c. ad quod declarandum adfert verba

Damas.

Apostoli, *Seminatur corpus animale &c.* Damascenus lib. 4. de fide cap. vlt. explicat illud spiritale, vt idem sit quod impassibile & subtile. *Hoc enim*, inquit, *designat spiritale; quale Domini corpus post resurrectionem clausis portis ingrediens*. Omitto alios.

30 Dotes haec sufficientes ad plenam perfectionem corporis habent,

Dico Secundo, Haec quatuor dotes sufficientes ad plenam corporis perfectionem supernaturalem, qualem status ille requirit. Dico, *Supernaturalem*, quia naturalis perfectio non pertinet ad dotes, sed illis supponitur, sicut natura gratia; vt perfecta sanitas, membrorum optima conformatio, partium organicarum integritas. Cum enim virtute diuina corpora in resurrectione sint formanda, formabuntur perfectissima intra naturae limites, maxime corpora beatorum. Sed his perfectionibus accedent dotes supernaturales. *Impassibilitas*, vt conferentur in aeternum in optima dispositione, sic vt à nulla creatura laedi possint. *Claritas*, ad pulchritudinem. *Agilitas & Subtilitas*, vt perfectè spiritui ad omnes motus obediant, non secus ac si spiritus essent. His dotibus instructo corpore, homo par erit angelicis spiritibus, aeternitate, impassibilitate seu inuiolabilitate, celeritate, & penetrabilitate.

DUBIVM II.

Per quid corpora Beatorum futura sint impassibilia

31

Richard.

Quidam putant fore impassibilia per quasdam qualitates supernaturales corporibus illis infundendas. Ita Richardus d. 49. circa 4. princip. qu. 2.

Qualitas supernaturalis vejjitur.

Sed haec sententia vix mente concipi potest. Nam quae qualitas potest impedire ne corpus possit gladio incidi vel contundi, nisi fortè durities plusquam adamantina, quae ibi non erit? Secundo, illa qualitas in corde, admittit v. g. quatuor gradus caloris quos temperamentum cordis postulat, cur non admittat quatuor etiam in pulmone? Si dicas totidem admittere: Ergo pulmo poterit à corde alterari. Idem dicam de ceteris membris quae poterunt ab extrinseco alterari.

Dices, Illam ideo in pulmonibus non posse consistere cum quatuor gradibus caloris, quia illa qualitas ibi est intensior; ita vt solum admittat duos gradus quos requirit temperamentum pulmonis. Idem dicendum de ceteris partibus.

Sed contra. Primò; Omnes ferè partes habent aliquo modo diuersum temperamentum; ergo illa qualitas debet in singulis esse secundum diuersos gradus intensioris.

Secundo, illa qualitas est supernaturalis: ergo non habet formalem repugnantiam cum gradibus qualitatum naturalium: quare si cum vno possit consistere, etiam poterit cum decem.

Dices, illa qualitas repugnat virtualiter seu effectiue pluribus gradibus.

Sed contra, illa qualitas dicitur effectiue alteri repugnare, quae producit qualitatem formaliter illi repugnantem: atqui illa supernaturalis qualitas non producit in pulmone aliquam qualitatem formaliter repugnantem tertio vel quarto gradui caloris. Nulla enim qualitas sic repugnat, nisi frigus ita inter se, vt non possit cum illis gradibus caloris consistere: quod frigus in pulmone non potest produci à qualitate illa supernaturali; hoc enim pertinet ad naturale temperamentum pulmonis, quod non prouenit ab aliqua qualitate supernaturali; sed à solo Deo formante corpus in resurrectione; qui illud etiam postea conseruat concurrente anima suo modo.

Si quis fingat Deum statim post primum inflans desinere illud intimè se se conseruare, & incipere conseruare per dotem impassibilitatis.

Respondet, hoc non esse consentaneum rationi. Haec enim conseruatio fit per intimum influxum, quo temperamentum producit in rerum natura; eodem enim influxu res omnis producit à Deo, & conseruatur. Cum ergo solus Deus per se intimè faciat totum temperamentum in resurrectione, cur illud postea conseruet mediante aliqua qualitate supernaturali? praesertim cum ferè omnia quae producuntur (exceptis actibus vitalibus & speciebus intentionalibus) à solo Deo conseruentur. Deinde quid opus est illa qualitate conseruante, cum intimus influxus Dei sufficiat?

Tertio, Illa qualitas non solum debet excludere omnes gradus caloris & frigoris qui possent accedere ad singulas partes, sed etiam debet conseruare eos, qui iam insunt & pertinent ad naturale temperamentum: alioqui illa qualitas non faciet corpus intrinsece impassibile. Atqui non potest intelligi quomodo eadem qualitas vtrumque possit praestare; neque id vilo exemplo potest explicari.

Quarto, Oportebit similem qualitatem ponere contra frigus, & alias corporis alterationes.

Haec & similes rationes reddunt hanc sententiam valde difficilem. Et quamuis non negem Deum per potentiam absolutam posse illa corpora talibus qualitatibus afficere, quae naturam suam illa reddant impassibilia; tamen quia suppetit alia ratio facilior, & magis consentanea naturae rerum, non puto ad illud obscurum esse conseruandum.

Vnde alij dicunt illa corpora fore impassibilia tantummodo per extrinsecam Dei conseruationem, quae non solum omne noxium amouet, sed etiam

Quarta

32

lietur,

Extrinfeca
Dei confer-
ratio, in-
tra Scotum.

licitur, sed etiam concursus subtrahet, ne possit nocere; adeo ut etiam si in igne constituantur, non possint alterari: sicut nec tres pueri in fornace Babylonica. Ita Scotus in 4. d. 49. qu. 13. Ioannes Maior ibidem q. 17. Durandus q. 44. q. 4. & quidam alij.

Hæc sententia est facilis & satis probabilis. Nam secundum æstimationem moralem; huiusmodi impatibilitas non est minoris faciendæ, quàm ea, quæ est per dona intrinseca. Hic enim nihil aliud queritur, quàm ut nulla passio vel alteratio possit interiri. Vnde perinde videtur esse siue id fiat per intrinsecam dispositionem, siue per extrinsecam custodiam.

Dices, Adam hoc modo erat impassibilis in statu innocentie; atqui beatis aliquid debetur amplius: ergo &c.

Qualis
impassibili-
tas Adams.

Respondeo Negando Maiorem. Primo, Quia in eo statu nõ erat immortalis. Et si enim poterat non mori, tamen etiam poterat mori. Atqui beati ita conferuantur, ut nullo modo possint mori. Secundo, Quia in eo statu calor naturalis ablu- mebat humidum; & ita naturaliter illud corpus fuisset absumptum, nisi cibo ei fuisset succursum. Tertio, Non semper erat in eadem tem- perie caloris, frigoris, humoris, siccitatis. Quarto, Extrinseca agentia potuissent eum lædere, nisi ea cauisset: non enim erant priuata con- cursu diuino ne læderent vel alterarent; sed sic erant disposita ut homo posset ea vitare.

33
Impassibili-
tas fit per
aliquid in-
trinsecum,
non tamen
per quali-
tatem su-
pernatural-
lem.

Verius tamen existimo hæc impassibilitatem fieri per aliquid intrinsecum corporibus beatorum; non tamen per aliquam qualitatem super- naturalem. Pro quo

Notandum; Corpus nostrum dupliciter pati posse. Primo modo, Per incisionem vel contu- sionem factam aliquo instrumento corporeo; ut gladio, malleo. Hoc modo corpus beatorum pati non poterit propter conditionem spiritalem seu subtilitatem: nam instar spiritus omnia penetrabit. Sicuti si gladio vitreo verberes radium solis, non illum diuides, sed sine eius læsione penetra- bis. Hæc est sententia Damasceni lib. 4. cap. vlt. vbi impassibilitatem refert ad conditionem spiritua- lem. Addo, non esse improbable id etiam fieri posse per vim animæ, quæ potest partes corporis ita continere & seruare coniunctas, ut nulla vi externâ possint vel separari vel loco moueri.

Damasc.

Secundo modo potest corpus nostrum ali- quid pati per actionem caloris, frigoris & simi- lium qualitatum. Et hoc modo corpora beato- rum pati non possunt: Vel ratione subtracti con- cursus, iuxta sententiam supradictam; (qui con- cursus non tantum causis extrinsecis alteratiuis subtrahetur, sed etiam partibus corpori in- trinsecis, ut cordi ne valeat alias partes amplius calefacere, quàm postulet eorum optima con- stitutio:.) Vel ratione potentissimi influxus quo conferuabitur ipsorum temperamentum in eod- em gradu & statu; manente enim tempera- mento in eodem statu, impossibile est corpus al- terari: nam si aliquis gradus caloris vel frigi- ris accederet, mutaretur status temperamentis, qui consistit in indiuisibili. Hic autem influxus conferuatiuus prouenit à Deo, & fortasse ali- quo modo ab anima; Deo tamen singulari mo- do cooperante. Omnis enim anima viuens vim habet conferuandi temperamentis sui corporis,

Fit per in-
fluxum co-
feruatiui
Dei, & ani-
mæ.

sicut aqua vim habet conferuandi sui frigoris; cuius signum est, quod animâ recedente, statim pe- reat temperamentum. Verum hæc vis animæ est in- sufficiens ut teneatur illud à causis extrinsecis & intrinsecis; vnde diuinitus debet iuari per con- cursum: qui concursus nõ videtur alius, quàm in- fluxus ille, quo Deus temperamentum ipsum pro- duxit & conferuat: hoc ipso enim quo Deus vult suum influxum, quo intimè res aliqua confer- uatur, continuare, non potest illa aboleri, etiam si à contrario impugnetur. Vnde si gutta aquæ frigida poneretur in fornace ardente, non pos- set caleheri ab igne, Deo volente continuare influxum suum quo frigus illud intimè confer- uat; quia omnipotens est. Sed de hoc plura Tra- ctatu de Eucharistia. Quia verò hæc continua- tio influxus est debita statui beatitudinis, idco D. August. epist. 56. ad Dioscorum ait: Tam po- tenti naturâ Deus fecit animam, ut ex eius plenissima beatitudine, redundet etiam in inferiorem naturâ quod est corpus, plenitudo sanitatis; id est, incorruptionis vigor. Ob eandem causam non poterunt sol & alia amplius alterare elementa, Deo conferuante illorum naturalem constitutionem.

Quid sit
concurfus
conferua-
tiuus Dei.

Debetur
Beatis.

August.

Et elemen-
tis post re-
surrectionem.

D V B I V M I I I.

Quidnam sit illa claritas corporum Beatorum?

Scotus in 4. d. 49. quæst. 15. videtur dubi- tare an reuera illa corpora sint futura lucida; an verò dicantur clara, quod clarè se possint ma- nifestare.

34
Scotus

Durandus d. 44. quæst. 8. dubitat an dicantur clara, quod sint tersa & polita, ita ut luce solis irradiata fulgeant; ut gladius politus vel speculum chalybeum: an quia lucem habent in- trinsecam.

Durandus.

Respondeo & Dico Primo, Certum est clari- tatem illâ non esse solum polituram corporum eum luce extrinseca; aut vim se manifestandi; sed lucem corpoream corporibus illis intrinsecam. Ita passim Theologi in 4. d. 49.

Sunt clara
per intrin-
secam lu-
cem.

Probat, Quia alioqui illa corpora non essent verè lucida intrinsecè; neque vi sua fulgorem emitterent; sed solum quando radij solis incide- rent. Quod videtur repugnare Scripturis quæ comparant illa corpora soli & stellis, quæ per se & intrinsecè lucida sunt. Idem patet ex Domini Transfiguratione, cuius facies resplenduit sicut sol. Eadem est sententia Patrum & Interpretum in illum locum.

Dices, si sint intrinsecè lucida, quomodo dum apparent, non cernitur semper illa lux?

Cum dum
apparent,
non semper
videntur
lucida.

Respondeo, Quia in potestate illorum est illam lucem cohibere ne se foras effundat. Simili mo- do possunt cohibere natiuum colorem ne species diffundat, sicque se reddere inuisibiles. Non quod in illorum voluntate, vel animâ, sit vis aliqua realis & physica quâ id impediatur; sed quia ipsis volentibus Deus præbet concursus, vel cum sus- pendit; sine quo concursu, neque lux potest dif- fundere lumen, neque color species; ut rectè do- cet Scotus d. 49. q. 15. Et hoc modo intelligen- dum est quod D. Thomas & alij Doctores di- cunt; Omnia quæ beatis supposito sunt coniuncta; sub- iecta esse quo ad operationem imperio voluntatis ipsorum.

Dico